

rantiza por la Constitución. La separación del servicio, las suspensiones y los traslados sólo tendrán lugar por causas justificadas previstas en la Ley”.

El Reglament de 16 de juliol d'enguany, aquí impugnat, conculca manifestament el transcrit precepte constitucional, per quant dóna facultats a les Corporacions municipals — i això ha ocorregut en la realitat en nombrosos Ajuntaments — per a destituir de les seves funcions sense formació d'expedient i arbitràriament, a empleats quals drets estaven adquirits, reconeguts i amparats per una legislació — i àdhuc en la major part de poblacions, a més per contractació especial — subsistent i es pot dir que ratificada per lleis fonamentals del nostre territori.

Per això entenem que les disposicions de l'esmentat Reglament en quant afecten, per a contrariar-lo o minvar-lo, els drets dels funcionaris mèdics municipals de Catalunya, que a part de seva condició de tècnics municipals, constitueixen part integrant d'un Cos de funcionaris constituït i regulat per l'Estat, són nul·les i sense validesa de cap mena i impugnables davant d'aquesta Jurisdicció, per tractar-se de disposicions de la facultat regulada de l'Administració.

Si la conculcació hagués previngut de la Llei, els perjudicats haurien tingut que recórrer al Tribunal de Garanties de la República; essent comesa en un Reglament per virtut del disposat en l'article 22 de la Llei d'organització d'aquest Tribunal de Cassació, és competent només la Sala Contencioso-Administrativa del mateix.

No pot enervar l'acció que exercim el fet que hagi estat dictat el dit Reglament en mèrits d'una autorització expressament conferida al senyor Conseller de Sanitat pel Parlament de Catalunya en la segona de les Bases addicionals de la Llei del 5 d'abril d'enguany, perquè dita autorització no dóna el caràcter de Llei al Reglament, la finalitat del qual no és altra que la d'establir les normes de caràcter objectiu indispensables per a facilitar l'exacte compliment dels preceptes de la Llei, entre les quals, repetim, no n'hi ha cap que autoritzi ni tan sols justifiqui les disposicions del Reglament que de manera tan arbitrària lesionen drets administratius legítimament adquirits pel personal mèdic que actualment presta el seu servei als Municipis catalans.

PERSONALITAT D'AQUEST COL·LEGI PER A ACTUAR EN AQUEST RECURS

Encara que ja en nostre escrit inicial fèiem referència a aquest extrem, volem insistir en ell per a deixar ben afirmada la plena personalitat amb que obra aquest Col·legi en interposar aquest recurs.

Ja la Jurisdicció anterior a l'any 1931, especialment la Sentència del 19 de novembre del 1930, reconeixia personalitat als Col·legis provincials — avui extingits a Catalunya — per a ostentar la representació de la classe mèdica o de sectors de la mateixa davant de la jurisdicció contencioso-administrativa per a recórrer d'acords i disposicions de Corporacions u Organismes públics que perjudiquessin interessos col·lectius d'aquella.

Per virtut de la dissolució i modificació dels antics Col·legis provincials, les facultats dels mateixos a Catalunya són avui exercides per aquest “Col·legi Oficial de Metges”, el qual per virtut del disposat en l'article 8è. dels seus Estatuts de data 20 de juny d'enguany (*Butlletí Oficial* del 27) té: a) Plena personalitat jurídica, i per l'article 30 “Per a defensar l'estament mèdic i el col·legiat, en particular de tot acte o actuació que pugui minvar el prestigi del metge, quan el causant sigui un particular, una autoritat o una corporació, el Col·legi i les Seccions estaran facultats per a portar l'assumpte als Tribunals de justícia en representació del preterit o vexat.”

A més, per ordre del senyor Conseller d'Obres Públiques, Sanitat i Assistència Social de 22 de setembre darrer, és declarat que l'actual Col·legi és continuador legal, d'ençà de la seva constitució, dels antics Col·legis provincials i es féu càrrec de tots els drets i obligacions dels mateixos.

Finalment, l'article 41 de la Constitució de la República reconeix personalitat a les associacions professionals de funcionaris per a actuar en la Jurisdicció contencioso-administrativa en defensa dels seus components i dita facultat pot assumir-la aquest Col·legi pel que fa referència als metges titulars de Catalunya, perquè aquests constitueixen no solament un important contingent de col·legiats, sinó un sector orgànic del mateix.

Vol fer constar també el signant en la representació que ostenta, que s'ha vist obligada la Corporació que presideix a interposar el present